

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conferentiæ Theologico Morales

Compendiosè propositæ ac breviter resolutæ Ad Usum Directorum
Conferentiarum Hebdomadalium ... DD. Parochorum, Curatorum,
Confessariorúmque omnium

Ex Materia De Actibus Humanis Excerptarum

Sargar, Eliseus

Augustæ Vindelicorum, 1720

Remedia contra Acediam.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41214

næ eamque destruit, quatenus continet veram & actualem aversionem à Deo ultimo fine. Cujus signa pessima & effectus sunt, amaritudo, tædium ac idus gustus mentis ad omnia spiritualia & divina, ac ipsam cogitationem Dei: item aversio à verbo Dei, ut non nisi cum tristitia quis audire possit de Deo, æterna beatitudine, salute procuranda: incuria salutis, tædium vitæ, & alia mox inter filias acedix enumeranda.

IV. Itaque Acedia jure meritissimo computatur inter peccata capitalia; quia gravissimorum peccatorum causa est: ejusque speciales filix à D. Gregorio enumerantur sex. 1. *Malitia*, quæ homo odio habet ipsa bona spiritualia secundum se, vellétque ea non esse: dolet, quòd bene fecerit, cuperet non esse natum & creatum à Deo: non agnovisse Christum, adeoque ipsa beneficia Dei contemnit. 2. *Rancor*, quo ii sunt fastidio, qui hortantur ad spiritualia; ut Confessarii, Concionatores, & Religiosi. 3. *Pusillanimitas* erga omnia bona spiritualia tanquam ardua, ea refugiendo; ab iis se subtrahendo, &c. 4. *Desperatio* consequendæ beatitudinis, peccatum mortale gravissimum, si pleno rationis consensu fiat. 5. *Torpor* in observantia divinorum. 6. *Evagatio* mentis ad illicita, de quibus vide *Layman. l. 2. tract. 3. cap. 9. & Marchant. Tribun. tom. 2. tit. 4. sect. 1. q. 3. §. 2.*

Remedia contra Acediam.

228. I. **O**culos ponant Christum, qui in laboribus fuit à juventute sua, & obediens usque ad mortem Crucis pro salute nostra, quid er-

go nos pro eodem, & salute nostra propria par erit facere?

II. Jubeat sæpe meminisse cœlestium gaudiorum, quæ labori nostro sunt promissa; an non sic ei, ut Jacobo, videbuntur omnes labores breves præ amoris magnitudine? si diabolus ad omnia se tormenta inferni paratum fore dixit, usque ad diem judicii toleranda, ut unico momento Deum aspiciere liceret, quanto magis exiguus & brevis labor suscipiendus est, ut Deum per totam æternitatem videre liceat?

III. Proponat ob oculos stultitiam hominis in spiritali lucro faciendo negligentis: si enim homini pauperi thesaurus Regius aperiretur, atque facultas daretur per unam horam auferendi, quantum vellet & posset, an non summa vecordia & infania foret, si vel otio vel nugis horam illam consumeret? Cum ergo cuivis homini gratia hæc facta sit, occasioque oblata, quantum volet meritorum in hac vita comparandi; an non, si otio & nugis vacet, tanto majori reprehensione dignus censabitur, quanto majora erant bona, quæ comparate poterat?

IV. Statuat illi mercatores, aulicos, milites, jubeatque considerare, quantos labores suscipiant pro vanissima mercede, & honore, quem tamen sæpe non accipiunt; an non ergo erubescere debet, quod pro veris, æternis, inexplicabilibus gaudiis, & mercede magna nimis, quæ Deus est, minora longè agere, & pati detrectet, aut horreat.

V. Considerare jubeat, quod aut in hac aut in altera vita patiendum aut laborandum sit: an non
autem

autem omnes hujus vitæ labores præ unius diei
tormantis in altera vita eligat?

VI. Alloquatur illum seriò illis Salomonis
verbis: vade ad formicam ô piger! & considera
vias ejus, & discite sapientiam, quæ, cum non habeat
ducem, nec præceptorem, nec principem, parat in
æstate cibum sibi, & congregat in messe, quod co-
medat. Et tu in æstate hujus vitæ non congrega-
bis, quod in æternum comedas?

VII. Denique explicet illi periculum vitæ æter-
næ amittendæ, in quo versatur, juxta illud *Psalmistæ*,
Psal. 106. Omnem escam (spiritualem) abomi-
nata est anima eorum, & appropinquaverunt us-
que ad portas mortis, quam ut effugas, lege
& rulina hæc omnia diligenter,

quæ conscripta
sunt

AD

LAUDEM DEI OPTI-
MI MAXIMI.

SPE-